

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Jeg skal herved tillade mig for folketingset at fremsætte forslag til lov om ændret dyrtidsregulering af lønninger m. v.

Statsministeren redegjorde mandag den 20. november 1967 her i tinget for de foranstaltninger, regeringen fandt nødvendige i den situation, som devalueringen af det engelske pund havde skabt. Jeg vil gerne fremhæve, at foranstaltningerne alene var motiveret af den britiske devaluering og de følgevirkninger, den ville få for Danmarks økonomi og for de danske erhverv og dermed for den danske beskæftigelsesudvikling. Der måtte i situationen tages et særligt hensyn til, at over halvdelen af vor landbrugseksport afsættes på det britiske marked, og at landbruget i forvejen har betydelige vanskeligheder. Men også hensynet til virkningerne for de øvrige eksport-erhverv og til de erhvervsgræne, som konkurrerer med importen, måtte indgå i overvejelserne. Hensynet til hele beskæftigelsen måtte på denne måde komme til at spille en afgørende rolle.

De senere års udvidelse af industrieksporten vidner om industriens konkurrencedygtighed. Selv på baggrund af en begrundet forventning om ny konjunktur-ogang i vore større aftagerlande måtte vi se i øjnene, at konkurrencen fortsat vil være hård. Den britiske devaluering ville skærpe denne konkurrence på en række af vore markeder, den kunne bidrage til at følge problemerne for danske eksport-erhverv og for beskæftigelsen.

Ud fra disse hensyn til erhvervene og til deres muligheder for at fastholde og foretage en yderligere udbygning af eksporten besluttede regeringen derfor i forståelse med Nationalbanken at foretage en i forhold til den britiske begrænset dansk devaluering. Begrænsningen i den danske devaluering skulle gøre det muligt at undgå, at den skaber et efterspørgselspres og fremkalder omkostnings- og prisforhøjelser, som hurtigt udhuler de gunstige virkninger for udenrigshandelen, produktionen og dermed beskæftigelsen.

Jeg vil gerne sige, at regeringen deler helt det synspunkt, som under forhandlingerne med erhvervslivets og arbejdsmarkedets organisationer så stærkt blev fremhævet, at vi må undgå skridt, som

bringer Danmark ud af trit med omkostnings- og prisudviklingen i andre lande.

Som budet i statsministerens redegørelse den 20. november fremlægger regeringen derfor nu forslag til foranstaltninger, som ved siden af den allerede gennemførte lov om avancementstop skal bidrage til at hindre, at devalueringen giver næring til en udvikling i pris- og omkostningsniveauet til skade for landet økonomi.

Jeg vil gerne understrege, at særlig to hensyn har været afgørende ved udarbejdelsen af disse foranstaltninger: hensynet til beskæftigelsen og hensynet til en rimelig social balance i fordelingen af de økonomiske byrder, den nødvendige devaluering indebærer. Den rimelige sociale balance i byrdefordelingen finder regeringen i samspillet mellem det forslag til en engangsskat, som finansministeren samtidig fremsætter, og mit forslag til infrysning for et år af den dyrtidsregulering, der svarer til 3 points i reguleringspristallet. Herved bidrages på socialt rimeligt grundlag til en stabilisering af omkostningsniveauet, herved styrkes erhvervslivets konkurrenceevne, og herved tilgodeses det hensyn til beskæftigelsen, som regeringen i sin økonomiske politik tillægger afgørende betydning.

Under forudsætning af en lighed i byrdefordelingen, som regeringen finder er opfyldt, har lønmodtagernes organisationer givet tilsagn om at medvirke til en sådan løsning af problemerne og derved påtage sig en forpligtelse i helhedens interesse, og forslaget lægger derfor efter min mening ved sin gennemførelse tilsvarende forpligtelser på erhvervslivet. Disse forpligtelser må gå ud på at udnytte den omkostningsmæssige lempelse til ekspansion i produktion og eksport. De må også gå ud på, at erhvervslivet ikke foretager eller medvirker til forhøjelser i omkostningsniveauet, som ville gøre den i lovforslaget valgte løsning helt eller delvis illusorisk.

Til selve lovforslaget skal jeg knytte nogle enkelte bemærkninger. Forholdet er det, at for det overvejende antal lønmodtagere sker dyrtidsreguleringen for hver 3 points' ændring i det af Danmarks Statistik for januar og juli beregnede reguleringspristal. Enkelte mindre grupper regulerer med mindre portioner for hver 2 points' ændring. Reguleringspristallet for